

Publicerad 2016-02-20 23:51 av Knoparemoj

EN FÖRTJUSANDE ENSAM RINGLANDE VÄG

EN FÖRTJUSANDE ENSAM RINGLANDE VÄG

Jag älskar ensamma ringlande vägar

Man vet inte vart dem för mig

Man hoppas att de leder någonstans

Så jag kan vederkvicka min själ

Tänk vad jag älskar krokusarna på våren

En matta av vitsoppor är otroligt att se

Vägen ledde mig till ett ödetorp

Tänkte här har det varit både sorg och gamman

Livet är så förgängligt.

När vårens första blomma stiger upp vid vägkanten

Denna underbara tussilago eller hästhov.

Så denna ringlade väg gav mig så mycket

Bo Grapenskog

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Knoparemoj med Poeter.se id #61841 innehar upphovsrätten